

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rkp. 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: 54/2009/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

121/2009. (V. 6.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) m-i lakos panaszos 2008. december 29-én előterjesztett panaszát a 2009. május 6-án – dr. Kaltenbach Jenő elnök, testületi tag és dr. Kádár András Kristóf testületi tag távollétében – megtartott zárt ülése alapján

á t t e s z i

az intézkedést fogantató szerv, a Szegedi Rendőrkapitányság vezetőjéhez.

A Testület szerint a vizsgált ügyben alapjogsérelem nem állapítható meg, ezért a Testület a rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 93. § (2) bekezdése szerint a panasz áttételéről döntött.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos a vele szemben 2008. december 29-én fogantató rendőri kényszerítő eszköz alkalmazásával – bilincselés – kapcsolatban tett panaszt, és kérte a Testületet panaszának kivizsgálására.

I.

A panaszos, az általa 2008. december 29-én, a Városi Rendőrkapitányságon tett panaszában az alábbiakat sérelmezte: „...a velem szemben intézkedő férfi rendőr rámszorította a bilincset, valamint azt mondta, hogy ez nem azért van, mert én cigány vagyok, valamint azt is mondta, hogy ő is cigány, hanem ez azért van, mert a fia az állítólagos sértett. Továbbá elmondom, hogy az intézkedő rendőr azt mondta nekem, hogy ő az intézkedésről hangfelvételt is készített, amit a meghallgatást végző rendőr is

hallott. Kérem, hogy poligráfos vizsgálatot végezzenek, mind az intézkedő rendőrrel, mint velem kapcsolatban. Ennek költségeit én előre be fogom fizetni.”

II.

A rendelkezésre álló adatok (panasz, rendőri jelentések, az intézkedő rendőr kiegészítő jelentései) alapján az alábbiak állapíthatók meg:

2008. december 29-én 20 óra 40 perckor a városban található OMV benzinkút előtt egy fiatalokból álló társaságba ismeretlen személyek belekötöttek, és bántalmazták őket. A sértettek a közeli áruház parkolójában a rendőrökhöz fordultak segítségért. Elmondták támadóik személyleírását és azt, hogy az elkövetőket egy vendéglátóhelyre látták bemenni. A rendőrfőnök a megjelölt szórakozóhelyen a megadott személyleírás alapján kiválasztották a panaszost és társát, akiket a sértettek felismertek. A két feltételezhető elkövetőt a rendőrök megbilincseltek és a Városi Rendőrkapitányságra előállították.

A panaszos az előállítás során jelezte, hogy a bilincs megszorította a csuklóját, megsérült, ezért a rendőrök gondoskodtak orvosi ellátásáról. A panaszost az Újklínika Traumatológiai Ambulanciájára szállították, ahol 8 napon belül gyógyuló sérüléseket állapított meg az ügyeletes orvos.

III.

A rendelkezésre álló panasz és a rendőrségi iratok ismeretében az intézkedő rendőrtől további adatok és információk beszerzését tartotta szükségesnek a Testület, amelyek az alábbiak voltak.

Az intézkedő rendőr írásos jelentésében rögzítette, hogy „nem tettem olyan kijelentést, hogy ... ez nem azért van, mert ő cigány... Az, hogy én ... cigány vagyok, úgy gondolom ezt a mai világban senki nem sérelmezheti, az vizsgálat tárgyát nem képezheti. Ügyiratban az ilyen formán történő panasz megfogalmazása személyiségi jogaimat messzemenően sérti. A bilincs alkalmazása, a szolgálati szabályzat messzemenő betartásával, az intézkedés alá vont személy testi épségének megóvásával történt. A panaszos előzetes figyelmeztetésem ellenére önmaga szorította rá a rendszeresített patent bilincset a kezére. A fiam nem volt sértettje az intézkedésnek, az időtájt a helyszíntől kb. 27 kilométerre, a lakásomon tartózkodott...”

IV.

A Testület a panasz kivizsgálása során további információkat szerzett be, mely alapján megállapítható, hogy az intézkedő rendőr valóban készített hangfelvételt a rendőri intézkedés során. A hangfelvételtől megállapítható, hogy:

1) Nem tett olyan kijelentést a rendőr, mely szerint a panaszost származása miatt bilincselte meg.

2) A bilincselést követően a rendőr állításának megfelelően a panaszos szorította a saját kezére a bilincset, amely számára 8 napon belül gyógyuló sérülést okozott.

3) A beszerzett információk alapján a hangfelvétel és az intézkedő rendőr állítása egy ponton ellentmondó, tekintettel arra, hogy jelentésében azt írta, hogy fia nem volt sértette a panaszos bántalmazó viselkedésének, míg a hangfelvételen egyértelműen azt közli a panaszossal, hogy az egyik sértett fiatal az ő fia. Ez azonban alapjogsértés megállapítását nem alapozza meg. Ezen túlmenően az intézkedő rendőr utólag is juthatott olyan információk birtokába, amelyek kizárták fiának sértettkénti meghatározását.

Az intézkedésről az intézkedő rendőr saját digitális diktafonjával hangfelvételt készített, melyről a panaszos tudomással bírt, sőt annak tényéről, mint felhasználható bizonyítékról a panaszában is említést tett.

A Testület jelen esetben nem tartotta aggályosnak a hangfelvétel készítését – figyelemmel a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló törvény 1992. évi LXII. rendelkezéseire –, ugyanis a felvételt a panasz kivizsgálásáig nem hozták nyilvánosságra, annak készítése ellen a panaszos nem emelt kifogást, sőt ő jelezte annak létét, mintegy a kivizsgálást megkönnyítő adatszolgáltatásként.

A Testület a rendelkezésre álló adatokból nem tudta megállapítani azt, hogy a panaszos megbilincselése során keletkezett sérülése a rendőr durva bilincshasználatából, vagy a panaszos által saját kezére történő szorításból keletkezett, tekintettel arra, hogy az intézkedő rendőr és a panaszos állítása ezzel kapcsolatban ellentmondásos.

További ellentmondást jelentett a panaszos és az intézkedő rendőr állítása a cigány szó használata és szövegkörnyezete tekintetében, amelynek feloldására tett információ beszerzés nem vezetett eredményre.

Nem sikerült megnyugtatóan tisztázni a kivizsgálás során azt sem, hogy az intézkedő rendőr fia a helyszínen tartózkodott a panaszolt időpontban, vagy a helyszíntől 27 km-re lévő lakásán volt. E tekintetben ugyanis a rendőr által írt kiegészítő jelentés és az általa készített hangfelvétel is ellentmondásos volt, melynek feloldása sikertelen maradt.

A fentiek figyelembe vételével a Testület szerint a panaszos alkotmányos alapjogainak sérelme a rendőri intézkedés során nem állapítható meg, ezért a rendelkező részben foglaltak alapján alakította ki állásfoglalását.

Budapest, 2009. április 29.

Dr. Juhász Imre
elnökhelyettes,
előadó testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Független Rendészeti Panasztestület